

TALMUD TORA

תורה

Aazinu Peraşası

Aile Peraşası - “İkinci Bir Şans”

Kipur, Tanrı'nın bize sunduğu yeni bir şans gibidir. Yahudilerin yıl başısı olan Roş Aşana'da, Tanrı bir önceki yılki davranışlarımıza bakarak bizim gelecek yıl neleri hak ettiğimize karar verir. Fakat Tanrı, bizlere kendimizi geliştirmek için bir şans daha verir. Eğer tüm içtenliğimizle Kipur gününden itibaren daha iyi davranışlarda bulunacağımıza dair Tanrı'ya söz verirse, Tanrı da bizi önceki hatalarımızdan ötürü bağışlayacak ve bize gerçekten hak ettiğimiz yeni bir yıl verecektir. Bu bağlamda buradan kendimiz için şu dersi çıkarabiliriz: İnsanlar eğer samimi bir şekilde yanlışlarından dönmek ve kendilerini düzeltmek istiyorlarsa geçmiş hatalarını bağışlamak ve onlara ikinci bir şans vermek doğru bir davranıştır.

Hikaye:

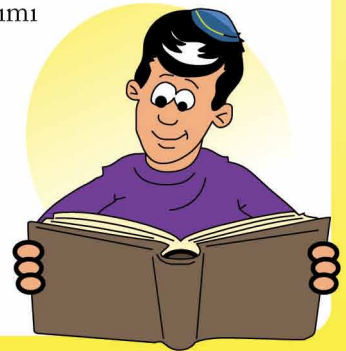
Hikayemizde, bir çocuğun insanlara ikinci bir şans vermenin doğru bir davranış olabileceğini öğrenmesini okuyacağız.

İKİNCİ BİR ŞANS

Nir, küçük kardeşi Yigal'e gülümseyerek dama taşını ilerletti. Sıra Yigal'indi. Biraz düşündükten sonra o da dama taşını ilerletti ve o anda Nir bağırarak, “Bu iş bu kadar! Oyun bitti, kaybettin!” dedi ve gülmeye başladı.

Yigal bir anda çok mutsuz göründü ve abisine yalvararak, “Ama Nir lütfen, bana ikinci bir şans ver, bu seferlik taşımı geri alayım ve kaldığımız yerden devam edelim, lütfen! Hata yaptım, daha önce hiç böyle dikkatsiz bir hamle yapmadığımı sen de biliyorsun!” dedi.

“Üzgünüm. Hayatta ikinci şanslar olmaz. Oyun bitti. Hadi şimdi git, benim de çalışmam lazım...”

Aile Peraşası - “İkinci Bir Şans”

Yigal, “Fakat Nir, en azından bir kere daha oynasaydık...” diye yalvardı. O anda telefon çaldı ve Nir’in telefonu açmak için yerinden kalkmasıyla Yigal’in yalvarışları da cevapsız kaldı.

“Merhaba Romi, nasılsın?... Bu öğleden sonra kütüphane buluşup birlikte çalışmak mı?... Bana uyar, harika... Saat dört bana da uygun olur... Anlaştık o halde, saat dörtte kütüphanede... Görüşürüz...”

Nir telefonu kapatır kapatmaz hemen saatine baktı. Saat 15:30’du. Bir şeyler atıştırmak için yeterli zamanı olduğunu düşünerek koşarak mutfığa gitti. Nir, saat tam 15:58’de kütüphaneye varmıştı. Saat 16:05’i gösterdiğinde sabırsızlaşmaya başlayan Nir, saat 16:25’de artık sinirlenmeye başlamıştı. Romi hem kendisi arayıp birlikte ders çalışmayı teklif ediyordu, hem de saatinde gelmiyordu! Nir oturup kendi kendine çalışmaya başladıysa da, okuduğu şeye konsantre olamıyordu.

Sonunda Nir bir an evvel toplanıp eve gitmeye karar verdi. Nir, bu seneki dönem ödevini kiminle hazırlayacağına henüz karar vermemişti; ancak bu kişinin Romi olmayacağı kesindi. Şansını tüketmişti ve ikinci bir şansı hak etmiyordu!

Nir, saat 17:15’de eve geldiğinde küçük kardeşi Yigal onunla dama oynamak için halen can atıyordu; fakat Nir onu görmezden geldi. Tam o sırada telefon çaldı.

“Merhaba Nir. Ben Romi. Seni kütüphaneden arıyorum...” Nir kızgın bir şekilde Romi’yi dinlerken bir taraftan kendi kendine düşünüyordu. Herhalde ancak şimdi kütüphaneye varabildi ve özür dilemek için arıyor ve büyük ihtimalle yeniden buluşmak isteyecek... Neyse ikinci bir şansı olmayacak zaten!

Nir, “Romi saatin kaç olduğu biliyor musun?” diye sordu.

“Elbette biliyorum. Saat 16:15. Ben de bu yüzden seni arıyorum, her şey yolunda mı?”

Nir kol saatini ellerini yıkarken çıkarttığı için, hemen mutfak saatine doğru baktı. Romi haklıydı. Saat 17:15 değil, 16:15’di! Bir gece önce saatler bir saat geri alınmıştı; fakat Nir kendi kol saatini değiştirmeyi unutmuştu!

Nir çekinerek, “Şeyy, evet haklısın... Sanırım yeni saat yüzünden biraz karıştım. Gerçekten çok üzgünüm...” dedi. Kendisinin yapacağı gibi, arkadaşının ona kızacağını düşünürken, tam tersi bir tepkiyle karşılaştı. Romi gülerek, “Anlıyorum, sorun değil. Herkes bazen bir şeyleri karıştırabilir öyle değil mi? Şimdi çalışmak için de geç oldu. Yarın tekrardan buluşmaya ne dersin?” dedi.

Nir oldukça utanmış bir ses tonuyla, “Olur tabi, teşekkür ederim” dedi ve telefonu kapattı. Romi’nin kendisini anladığı için ve ona ikinci bir şans verdiği için kendini çok rahatlamış ve mutlu hissediyordu.

O sırada Yigal, Nir’in yanından geçerek odasına doğru gidiyordu ki, Nir hemen söze atılarak, “Hey Yigal, sanırım dama oyunumuz çok çabuk bitti. İkinci bir şansa ne dersin?” diye sordu.

TARTIŞMA SORULARI:

Yaş 3-5

S: Hikayenin başında Nir, insanlara ikinci bir şans vermek hakkında ne düşünüyordu?

C: İnsanların ikinci bir şansı hak etmediklerine inanıyordu.

S: Hikayenin sonunda Nir kendini nasıl hissediyordu?

C: Arkadaşının kendisine ikinci bir şans tanıdığından dolayı kendini oldukça iyi hissediyordu ve başkalarına ikinci bir şans tanımının ne kadar doğru olduğunu anlamıştı.

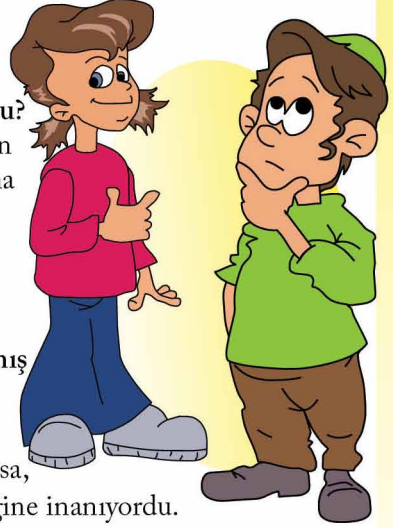
Yaş 6-9

S: Sizce Nir yaşadığı bu günden nasıl bir ders çıkarmış olabilir?

C:Nir o güne kadar insanları bağışlamayan bir davranış sergiliyor ve eğer biri ona karşı hata yapıyorsa, ne olursa olsun o kişinin ikinci bir şansı hak etmediğine inanıyordu. Fakat arkadaşı ile yaşadığı tecrübe, ona kendisinin de hata yapabileceğini göstermiş ve arkadaşının bağışlayıcılığını görmesi ile de bu gibi durumların daha nazik ve yumuşak bir yolla çözülebileceğini ona göstermişti.

S: Sizce bir insan, karşısındakine ikinci bir şansı hiçbir zaman mı, bazen mi yoksa her zaman mı tanımalıdır?

C:Aslında tüm bunlar yaşanan duruma bağlıdır. Genel olarak diyebiliriz ki, bağışlayıcı olmak ve insanlara ikinci bir şans tanımak doğru bir davranıştır. Ancak eğer karşımızdakinin bizim bağışlayıcılığımızı kullandığını fark ediyorsak ve bundan dolayı zarar görüyorsak, ikinci bir şans tanımak her zaman doğru bir karar olmayabilir.

Vaani Tefilati

Şaloş Esre Midot - On Üç Merhmet Özelliđi

Yom Kipur, Tanrı'nın merhametinin yüksekte olduğu bir gündür.

Kipur günü boyunca sürekli okunan en önemli dua bölümlerinden biri Şaloş Esre Midot (Tanrı'nın on üç merhmet özelliği) duasıdır. Bu duada bizler şunu söyleriz: "Aşem, Aşem, Tanrı'mız, güçlü, merhametli ve lütfeden, kızgınlığını erteleyen, iyi yapmayı arttıran, ödülü ödemekte sadık (adaletli), iyilik yapacağına dair sözünü koruyan, binlerce nesil kötülüğe sabreden, bilerek veya bilmeden günah işleyenlerin ve teşuvaya dönenlerin (pişmanlık hissedenlerin) günahlarını tamamen temizleyen." (Şemot 34:6) Bu sözler Moşe'nin Yahudi toplumunun altın buzağı günahını işlemeden sonra Tanrı'nın onları affetmesi için kullandığı sözlerdi. Başka bir deyişle bir 'formül'. Moşe duasını bitirdiğinde Tanrı onları affetmiştir. İşte bizler de bu sebepten, Moşe'nin Tanrı'dan Yahudi toplumunun günahlarını affetmesi için kullandığı bu formülü kullanıyoruz ve Tanrı'dan bizleri affetmesini istiyoruz.

Rabilerimiz burada Tanrı'nın isminin (Aşem) iki kere kullanılmasını açıklamaya çalışmışlar ve şu şekilde bir soru sormuşlardır: "Tanrı'nın isminin iki kere zikredilmesi acaba Tanrı'nın iki farklı yaklaşımını gösteriyor olabilir mi?"

Rabilerimiz Tanrı'nın isminin iki kere kullanılmasını şu şekilde açıklarlar:

Aşem kelimesi bizlerin günah işlemeden önceki Tanrı'yı anlatır. Burada anlatılmak istenen şey bizlerin günah işlemeden önce bizi seven Tanrı'nın bizlerin günah işledikten sonraki aynı seven Tanrı olduğudur. Bazen günah işledikten sonra Tanrı'nın bize karşı yaklaşımının da değişeceğini düşünürüz. Fakat yukarıdaki 13 merhmet özelliğinde Tanrı'nın isminin iki kere aynı şekilde söylenmesi ne olursa olsun Tanrı'nın bize karşı olan sevgisinin değişmediğini gösterir.